

#CATALUNYALLIBERTAT

P6-13

Condemna a Espanya

FET • El Tribunal Europeu de Drets Humans sentència que la llibertat d'expressió empara cremar fotos del rei

CENSURA • Amnistia lamenta l'ús de la llei antiterrorista per "reprimir expressions polítiques"

Un centenar de persones van participar ahir en una crema de retrats del rei a Banyoles, arran de la sentència ■ M. LLADÓ

La sobreprotecció al rei, eliminada

PP, PSOE i Cs, units per mantenir-la

OPINIÓ Grup de represaliats/des per la crema de fotos del rei a Girona

Jo també cremo la corona espanyola

SUBSCRIU-TE A EL TATANO!

Cada mes a casa teua

A partir de 4 anys

El Cavall Fort dels petits

7 Edicions **CAVALL FORT**

932 186 220 - www.cavallfort.cat

Europa-Món

P22,23

Rex Tillerson, ex-secretari d'Estat ■ AFP

Trump prescindeix del cap diplomàtic

Nacional

P14

ERC apressa JxCAT a proposar nou candidat

Nacional

P15

Tres nous aspirants per liderar l'ANC, sense Baños

Entrevista Rosa Majoral

P40

Directora Fundació Arrels Sant Ignasi

"Hi ha 700 persones sense llar a Lleida"

La Fira Catalana de la Maquinària Agrícola · Saló de l'Automòbil

146a **FIRA SANT JOSEP**

16/19 març '18 Mollerussa

fira de Mollerussa no la fira!

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Martí Gironell

La vinyeta

Fer

Joc d'ous

L'anuari del World-Watch Institute, editat en castellà cada any per Fuhem i Icaria, situa els proble-

mes de l'agricultura com un dels majors riscos per al futur de la humanitat. A Catalunya, la pagesia sap de què parlem. Però, sovint, el debat sobre què és el que mengem no s'ha traslladat a tota la ciutadania. Sí que és cert que cada dia se'n parla més. I l'expressió "Ets el que menges" va arrelant en les consciències dels ciutadans i sobretot en els nostres hàbits alimentaris. Però si ha costat que ens plantegegéssim això, més encara ens ha costat fer la pregunta què mengem i en quines condicions ho fan els animals que ens mengem? I els proposo aquestes preguntes arran del que vaig llegir l'altre dia. Potser ho van veure. La notícia deia que consumidors i cadenes de supermercats demanen cada cop més als avicultors ous produïts per ga-

No podem menjar qualsevol cosa ni a qualsevol preu. Allò que ingerim ens influeix, ens condiciona i ens enforteix o debilita

l·lines que no estiguin engabiades. Gallines felices, que en diuen. D'entrada pot semblar una qüestió menor, però ja saben que amb el menjar no s'hi juga. I tenir en consideració aquests detalls estic segur que no són foteses. Hem arribat a un punt que tenim consciència que no podem menjar qualsevol cosa ni a qualsevol preu. Allò que ingerim ens influeix, ens condiciona i ens enforteix o debilita. De la mateixa manera que si al motor del nostre cotxe hi posem un carburant que no s'hi adiu, l'acaba espatllant i el rendiment se'n ressent. Crec que el primer que hem de fer abans d'exigir res a tercers és demanar-nos explicacions a nosaltres mateixos. Potser ens convindria no fer-nos trampes al solitari i fer l'exercici de mirar de menjar sa i entendre que és una inversió de futur per a la nostra salut. No fer-ho ens pot sortir més car. Ens hi va la qualitat de la nostra vida. I no és ni un joc de paraules ni un joc d'ous.

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Jo, president

El dilluns 8 de gener, el dia exacte del "passat festes" de Nadal, vaig dinar amb un senyor que coneix a fons les interioritats dels partits independentistes. Em va dir amb aplom: "Puigdemont cedirà pas, i la presidenta serà Elsa Artadi." De llavors ençà s'ha complert la primera part del vaticini. Puigdemont ha cedit. No de manera immediata, perquè aquí no hi ha res immediat, però la deferència s'ha produït. L'ha feta en benefici de Jordi Sánchez, el seu segon en la llista presidencial. Com es veia venir, el jutge ho ha impedit per la seva condició d'empresonat. Si no ho hagués impedit el jutge s'hi hauria oposat la CUP, el soci necessari per investir president. Ara es parla de situar de candidat Jordi Turull. Com que està encausat, si el jutge cuita a inhabilitar-lo l'aspiració no serà tampoc possible. I a la CUP: li abellirà Turull? ERC l'hauria d'acceptar perquè forma part de la llista independentista més votada, però no seria sense resistència i a canvi de negociacions i baralles encara més llargues i acusades. Arribarem al final a Elsa Artadi? Valia la pena un viratge tan llarg

“L'Estat i els seus òrgans justiciers tenen les costures cosides amb filferro

per arribar a la previsió d'aquell senyor? Discutint, hem passat Sant Antoni dels Ases, hem travessat tot el Carnaval i ens trobem a mitja Quaresma. Serà "passat festes" de Setmana Santa? Després de la mona? Els votants s'impacienten, i els votats dilaten les decisions. Es diu que presenten candidats "impossibles" per "tibar les costures" de l'Estat i posar-lo "davant un mirall". L'Estat i els seus òrgans justiciers tenen les costures cosides amb filferro i estan encantats amb la imatge que el mirall els ofereix. I nosaltres sense govern, ni autònomic ni de la república.

Ara els faré dues confidències. Em van trucar de Brussel·les perquè anés a la llista de Puigdemont. Va ser un dia que em trobava a Miravet de vacances. La història, també la personal, és circular o atzarosa: a Miravet es va impulsar l'Estatut que ens ha dut fins on ens trobem. Em van dir que podia triar el lloc de la llista: per sortir o no. Vaig declinar l'oferiment. No soc polític, avorreixo les reunions i no vull renunciar a aquesta columna. Vaig dir que seria més útil a la causa des de fora que des de dins. M'hi reafirmo cada dia. La segona confidència és de caràcter familiar. El pare, per esperar-me i perquè fos algú de profit, em deia: "Tu has d'aspirar a ser el president de la república." Era en temps de Franco. Jo mirava a dreta i esquerra i em preguntava de quina república em parlava. Ara penso que si hagués acceptat anar a la llista de Puigdemont "en un lloc per sortir" li hauria pogut donar satisfacció. A base de descartar noms, potser haurien arribat al meu. Ara: seria jo del gust de l'Estat, d'ERC, de la CUP, del PDeCAT o del mateix Puigdemont? Ho veia molt fàcil, el pare.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Pepa Masó, Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament), Pilar Esteban (Europa-Món), Anna Serano i Carles Sabaté (Nacional), Jaume Vidal i Xavier Castellón (Cultura), Andreu Puig (Fotografia), Quim Puigvert (Llengua), Jordi Molins (Disseny), Montse Martínez (Apunts), Marcela Topor (Catalonia Today), Jaume Batchellí (Producció), Montse Oliva (delegada a Madrid), Pere Gorgoll (Necrològiques) i Anna Puig (Comarques Gironines).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama. Distribució: Concepció Casals.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/u5k3uv>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

Quina plantofada!

Espanya té un problema. I el problema es diu llibertat d'expressió. No es pas que ho descobreixi ara. Ni jo ni vostè. El que passa és que ara ho ha descobert el Tribunal Europeu de Drets Humans, que ha dit allò que tots (tots menys l'Audiència Nacional i el Tribunal Constitucional) ja sabíem: i és que cremar una foto del rei (ai, rei meu, que cada cop ho tens més complicat) no és delictu. Quina plantofada, senyors meus! El Tribunal Europeu, però, no només ha dit només això; perquè això, de fet, ja ho sabíem. El que ha dit el Tribunal Europeu és que l'Estat va vulnerar el dret a la llibertat d'expressió dels dos joves condemnats, i que va fer passar per un delictu d'injúries a la corona el que era una simple "crítica política en una manifestació pública". I saben què és el més greu? Doncs que tots plegats intuïm que aquest no és un tema aïllat, que no és cap estirada d'orelles pun-

“Espanya té un problema. I el problema es diu llibertat d'expressió

tual, sinó que la llibertat d'expressió a Espanya comença a ser un bé escàs. Que vivim en un estat de setge ideològic permanent que amenaça de vulnerar no només la llibertat d'expressió sinó també la llibertat de pensament. Han llegit l'informe que va fer públic ahir (quina casualitat!) Amnistia Internacional?: “L'espai per expressar la discrepància a Espanya es redueix amb rapidesa”, diu. Doncs sí, senyors

meus. Això és el que passa. Que Europa ens haurà d'anar ajudant a aclarir-ho. Ara ja sabem que podem protestar cremant fotos del rei (cada cop tinc més ganes d'anar a la final de la copa de sa majestat, per cert); però algun dia, n'estic convençut, ens aclariran que la majoria dels delictes d'odi que s'estan investigant aquests dies no ho són, que es poden compondre segons quines cançons sense cometre cap delictu, que es poden exposar segons quins quadres en segons quines exposicions i, és clar, que manifestar-se davant del Departament d'Economia no incita a la violència (com no hi incita cremar les fotos del rei) i que, per tant, ni sedició ni rebel·lió ni res de res. Però serà lent. I la llàstima, saben quina és? L'espectacle lamentable, cada cop més esperpèntic, dels partits polítics d'aquí barallant-se dia sí dia també. Però vaja, avui l'article no anava d'això.

EDITORIAL

Espanya, condemnada

El Tribunal Europeu de Drets Humans amb seu a Estrasburg ha tornat a condemnar Espanya, aquest cop per haver sentenciat dos joves catalans a penes de presó (15 mesos) substituïdes per multes per haver cremat una foto del rei durant una visita dels monarques a Girona el 2007. El que l'Audiència Nacional primer i el Tribunal Constitucional després van interpretar com un acte "ofensiu" amb "connotacions violentes", que "incita a l'odi i a la violència" contra el rei i la Corona i que suposa una "amenança", el TEDH sentència que és una forma de "crítica política" que busca l'atenció mediàtica i que està emparada per la llibertat d'expressió.

La sentència, adoptada per unanimitat, obliga l'Estat espanyol a rescabalar econòmicament els dos condemnats per la violació del dret a la llibertat d'expressió, però sobretot deixa en evidència els criteris dels tribunals espanyols a l'hora d'interpretar determinada mena de fets, d'atribuir-los conceptes (odi, violència, etc.) i categories penals que no corresponen o són desproporcionades per, finalment, acabar restringint de manera il·legal un dels drets fonamentals en democràcia com és la llibertat d'expressió.

L'esmena a la totalitat que fa Estrasburg a la justícia espanyola en aquest cas és un precedent molt rellevant en un moment en què la llibertat d'expressió està sent reiteradament atacada a Espanya amb acusacions d'odi, d'incitació a la violència, d'injúries a la Corona, a l'himne o les condemnes recents als rapers Valtònyc i Hasé, i també perquè la causa general contra el procés d'independència de Catalunya que instrueix el Tribunal Suprem està utilitzant criteris similars als ara revocats pel TEDH per processar líders polítics i socials i suspendre drets individuals amb l'objectiu d'escapçar el moviment independentista.

De reüll

Anna Serrano

Espanya té un problema

Espanya té un problema amb la llibertat d'expressió. De falta de respecte, és clar. La sonora plantofada en forma de condemna a l'Estat espanyol va arribar ahir del Tribunal Europeu de Drets Humans (TEDH), que va censurar la imposició d'una pena de presó als dos manifestants que van cremar una foto gegant del rei Joan Carles I. Era el setembre del 2007, a Girona. I els manifestants protestaven per la visita del monarca. En el periple judicial espanyol, l'Audiència Nacional els va condemnar a 15 mesos privats de llibertat per un delictu

El TEDH defensa la legítima crítica política i a les institucions

d'injúries a la Corona, que posteriorment va substituir per 2.700 euros de multa a cadascun. I el 2015 el Tribunal Constitucional va ratificar la sentència. Gairebé onze anys després dels fets, Estrasburg rebrega tota l'argumentació en què s'havia basat la justícia espanyola —parlaven d'acte "ofensiu i

incitador a l'odi"—, en fa una boleta i la tira a la paperera. El TEDH defensa la legítima crítica política i a les institucions, inclosa la ultraprotegida monarquia, i rebutja que aquesta pugui acabar convertida en un delictu d'odi. Tota una lliçó de drets fonamentals en un moment en què aquests estan en risc a Espanya. Rapers condemnats per les seves cançons, obres d'art censurades, còmics i revistes satíriques davant de la justícia, titellaires en presó preventiva... Es confirma: Espanya té un problema amb la llibertat d'expressió i la llibertat d'expressió té un problema a Espanya.

Les cares de la notícia

EXPRESIDENT DEL TRIBUNAL CONSTITUCIONAL

Francisco Pérez de los Cobos

El TEDH despulla el TC

El Tribunal Europeu de Drets Humans ha desautoritzat la sentència i els criteris del TC per ratificar una condemna de presó el 2015 als joves que van cremar una foto del rei. On el TC veia un acte amb connotacions violentes o d'incitació a la violència contra el rei, el TEDH hi veu crítica política i llibertat d'expressió.

MINISTRE ESPANYOL DE FOMENT

Iñigo de la Serna

Desgana ministerial

L'aparició de la balena morta al mar, davant de Montgat, és un fet lamentable en si mateix, però encara ho és més que la balena s'estigui podrint mentre flota a la deriva sense que ningú la tregui d'allà. L'actitud de Foment, que té la competència al mar, és desentendre-se'n.

HISTORIADORA DE L'ART

Beli Artigas

Gaudí i la història

La Casa Vicens, primera obra mestra de Gaudí (1883-1885), declarada patrimoni de la humanitat per la Unesco i recentment restaurada com a casa museu, ha estat objecte d'un estudi d'aquesta historiadora de l'art, que s'hi ha endinsat i ha recreat les històries humanes que s'hi van viure.

Tal dia
com
avui fa...

1 any Condemna al 9-N
El TSJC castiga amb fins a dos anys d'inhabilitació Mas, Ortega i Rigau "per haver desobeït el Tribunal Constitucional".

10 anys La inflació
El ministre Pedro Solbes admet que no pot frenar la pujada dels preus. Oblida l'afirmació de la campanya que la inflació baixaria el mes de març.

20 anys Discrepàncies
El president del govern espanyol, José Maria Aznar i el president del Constitucional discrepen sobre el pla de pau d'Ardanza.

Full de ruta

Miquel Riera

Aquell 13 de setembre

Han canviat molt les coses des d'aquell llunyà 13 de setembre del 2007 en què un grup de joves, en exercici de la seva llibertat d'expressió, com finalment els ha reconegut el Tribunal Europeu dels Drets Humans (TEDH), van cremar, a la plaça del Vi de Girona, unes fotografies dels reis d'Espanya en protesta per la seva visita a la ciutat. Per constatar-ho només cal mirar, per exemple, les portades d'El Punt i de l'Avui, del dia abans, l'endemà de la Diada, on es reflectia el debat entre CiU i ERC, d'una banda, i el PSC i ICV, de l'altra, sobre com ampliar el sostre de l'autogovern. Els diaris d'aquell dia també permeten constatar que les tradicionals manifestacions de cada any no van convocar més de 15.000 persones i que, en canvi, en van passar milers per la Festa de la Llibertat, al passeig Lluís Companys, on es van veure moltes estelades, presagi de les que apareixerien els anys a venir. A Girona van protestar unes 1.500 persones amb crits contra la prevista visita reial.

L'acció va ser exagerada per la premsa de Madrid. Com ara, que primer apunta i després la justícia dispara

El dia 13, el rei va ser rebut amb l'acatament corresponent per les autoritats gironines, les de la UdG (són les que l'havien convidat a inaugurar el Parc Científic) i els empresaris de la FOEG, que van oferir-li un sopar. En això també han canviat les coses. Ara el rei no és benvingut a Girona.

Les protestes per la visita reial van congregat una seixantena de persones al matí i uns quants centenars al vespre. Les forces independentistes del moment. Tot força habitual, com per exemple la cremada de les fotos. Una notícia que no hauria superat l'àmbit local si alguns diaris de Madrid no l'haguessin exagerat. Com ara, de fet. Determinats mitjans apunten i la justícia després dispara. Per cert, cal destacar, en tot plegat, el galdós paper dels Mossos, llavors dirigits per ICV, que van donar-ho tot i més en la investigació del cas.

Deu anys després, la distància entre Catalunya i Espanya és encara més gran. Llavors, des d'aquí molts no vam veure cap delictes en aquella acció. A Madrid, encara ara n'hi veuen. Som en planetes diferents i el TEDH ens ho acaba de deixar clar un cop més.

Tribuna

Jordi Cervera. Periodista

Homenatge a Catalunya

Ara que ja tenim Sant Jordi a tocar, comencen a revifar les mateixes polèmiques de cada any, les que es repeteixen en bucle com el Dia de la Marmota, però enguany en tindrem dues de noves fruit dels vents que bufen al país. La primera, la de les exòtiques i reivindicatives roses grogues *versus* les roses vermelles i autòctones. I la segona, traspasar la batalla clàssica dels autors mediàtics contra els escriptors de raça al terreny de l'assaig i de la no-ficció. Es prepara una allau de llibres sobre el procés, i si altres anys tocava escollir entre la Belén Esteban i el Jaume Cabré, enguany la batalla també es lliurarà a les prestatgeries de no-ficció entre les propostes oportunistes, buides i carregades d'autojustificació com el pamflet de Santi Vila (que, per cert, no sap qui ha fet la traducció catalana del seu diguem-ne llibre escrit en castellà i que parla d'alguna cosa de traïdors) o els documents de rigor absolut i amb documentació impecable com el *Nou homenatge a Catalunya*, de Vicent Partal.

PARTAL ÉS UN dels grans periodistes de casa nostra, pioner de les noves tecnologies,

discret, prudent, savi i probablement una de les persones més ben informades de Catalunya, i en aquest llibre ho torna a demostrar amb escreix. D'entrada comença deixant clara la seva posició i els seus lligams personals, un exercici de sinceritat que és d'agrair i que ja demostra el seu tarannà i allò que podem esperar de les pàgines que seguiran. I no decep. El llibre explica com hem arribat fins on som ara, aportant detalls, pensaments, interioritats i elements que no sempre són de domini públic o d'abast general. De fons, una evident picada d'ullet a Orwell i una anàlisi detallada i rigorosa

“Partal aporta informacions inèdites i reflexions sorgides de l'experiència

que, a més, s'intueix complicada, ja que en aquesta muntanya russa política i social en què vivim no n'hi ha prou portant un dietari dels fets, ja que cal desmuntar idees, ajustar els records, adaptar les conclusions provisionals i, en definitiva, construir el llibre dia a dia, una feina potent que només es pot fer si es posseeix un gran bagatge professional, una sòlida informació i unes fonts variades i ben informades.

VICENT PARTAL ES MOSTRA AUDAÇ, aportant una barreja d'informacions inèdites i de reflexions sorgides de l'experiència i del nivell d'anàlisi política que demostra dia a dia, i el resultat (que, tal com van les coses, demanarà una segona i potser una tercera part) es llegeix amb la passió i l'interès d'una novel·la de misteri, amb ganys i neguit d'avançar. Si aquest Sant Jordi us decidiu a plantejar la guerra dels autors de no-ficció sobre el procés, aquest és, sens dubte, el vostre llibre i el vostre home. Posats a preservar ètica i estètica, sempre és millor optar per un títol amb homenatges que per un amb traïdors, no?

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

“Bon dia, Catalunya lliure!”

■ Des de l'1-O cada dia que em llevo em dic que no vull seguir vivint en un país ocupat (molt més encara que abans d'aquesta històrica data). Cal dir per què? I sota l'amenaça de perdre la meua llibertat i drets. I que a tres “innocents” números (com ho són tots), 155, se'ls hagi dotat perversament i malèvola del poder infame de regir, condicionar, controlar, reprimir i fiscalitzar la vida de tots els ciutadans de Catalunya per part de l'aliança de la tríada macabra del PP, Cs i el PSC. És, senzillament, intolerable, obscè, aberrant. Ningú amb dos dits de front... moral hauria d'acceptar i, menys, normalitzar aquest estat de coses tan indignant, denigrant i destructiu. Cal oposar-hi la màxima resistència i resiliència tot adoptant legítimes actituds de lluita pacífica individual i col·lectiva des d'on sigui contra

tanta barbàrie antidemocràtica i a favor i en defensa de la nova República Catalana. I que tots els catalans que la vulguem així ens puguem llevar un dia dient: “Bon dia, Catalunya lliure! Què puc fer avui per tu?” I confio que ningú em titlli d'ingenu. Però ja m'és igual.

JOSEP JUST SABATER
Winnipeg (Canadà)

Quim Monzó

■ Des de fa anys m'ha captivat Quim Monzó, el seu personatge, el periodista, l'escriptor, el cronista, el gastrònom. Irònic, àcid, crític, sorneguer, reticent als elogis i al piloteig. Els seus escrits sobre gastronomia recollits en el seu darrer llibre *Taula i barra* fomenten anar a esmorzar o dinar als llocs freqüentats per Monzó. Memorables les transmissions en directe a RAC 1 del sorteig de Nadal de la Loteria Nacional, brillant i ocurrent. M'identifico amb Monzó per la crítica als

alimentadors de coloms, als bípedes que caminen per la voreta amb els ulls fixos al telèfon, etc. Gràcies, Quim, per les teves ensenyances, per les divertides estones que passo llegint-te i moltes felicitats per aquest tan merescut Premi d'Honor de les Lletres Catalanes, que malauradament no et va poder comunicar el seu president.

ANTONI VILANOVA CASALS
Barcelona

Cinc anys del papa Francesc

■ El temps passa i el gaudi espiritual roman sempre, el 13 de març del 2013 vam tenir el goig que l'Esperit Sant ens donés aquest gran home, Jorge Bergoglio, papa Francesc. Durant cinc anys ens ha sorprès per la seva humanitat, la seva santedat, el seu tarannà argentí i sobretot l'obertura que ha fet a l'Església i a tots els cristians. Val la pena seguir escoltat i seguir el seu exemple evangèlic,

tot el que diu i fa ens omple de gràcia espiritual. Sí, amics, aquest gran home després de cinc anys de pontificat, però més que pontificat és el gran rector de parròquia senzilla, ple d'amor, de pau, de gran enteniment, ens ensenya que aquell Jesús de l'Evangeli és el que ens guia; seguim els ensenyaments de Francesc, escoltem-lo i per mitjà del Sant Esperit de Déu demanem també que el guiï en el seu camí de gran rector.

FRANCESC XAVIER FARRÉ
Barcelona

No cola

■ De fet són les dues úniques paraules que voldria expressar a l'actual alcaldessa de la Ciutat Comtal. Una Ada Colau l'ambigüitat de la qual sincerament crec que ja no cola més enllà del pur oportunisme polític.

MARÍ MANCILLA MUNTADA
Granollers (Barcelona)

La frase del dia

“Estrasburg deixa clar que l’independentisme mai podrà ser discurs d’odi”

Benet Salellas, EXDIPUTAT DE LA CUP I ADVOCAT

Tribuna

Antoni Segura i Mas. Catedràtic d’història contemporània de la Universitat de Barcelona

El món al revés

Escollar Albert Rivera provoca irritació quan exclama que si els independentistes volen tornar a la democràcia, és a dir, a la Constitució, l'Estatut i la Llei, seran ben vinguts; si no, ja saben que els espera: més aplicació de la llei, condemes, presó i més 155. Així els recomana que triïn un candidat a la presidència de la Generalitat que no estigui investigat (el que abans es deia imputat) i que formin un govern tot i que, es lamenta, sigui independentista. És el mateix argument que esgrimeix M. Rajoy (el mateix dels papers de Luis Bárcenas i el de “Luis, lo entiendo. Sé fuerte” de gener de 2013) i els corifeus del president del govern espanyol i del líder de Cs. Pel vicesecretari de comunicació del PP, Pablo Casado, la solució és “designar un candidat que no tingui causes penals”. Una observació: a diferència de les dictadures i dels règims totalitaris, la justícia en un sistema democràtic es caracteritza per la presumpció d’innocència, és a dir, tothom és innocent fins que un tribunal no demostra el contrari i un jutge dicta sentència. Però Casado oblidava aquests principis –potser perquè el traeix el subconscient o la ideologia autoritària que traspua– ja que, ara per ara, estar imputat i en presó provisional no implica ésser culpable d’un delictes fins que no hi hagi una sentència ferma.

I, EN RELACIÓ AMB EL PUNT anterior i més enllà del desacord o l’acord de la CUP en la candidatura de Jordi Sánchez o d’un altre candidat independentista, el que resulta inadmissible en un suposat estat de dret i democràtic és que la candidatura a la presidència de la Generalitat d’un diputat estigui en mans d’un jutge instructor, i no pas de les forces parlamentàries que li donen suport i que representen més de dos milions de votants, atès que aquest diputat no ha estat ni jutjat, ni condemnat, ni inhabilitat, ni ha fugit, sinó que està en presó provisional i que, per tant, gaudeix en principi de tots els seus drets. És així

com s’entén l’exercici de la democràcia i la divisió de poders en el Regne d’Espanya? En el món al revés, no són el ciutadans –els diputats, els seus representants legals– els que escullen el president sinó un jutge instructor.

REALMENT RESULTA PATÈTIC –si no fos alhora dramàtic per la sort dels empresonats, del imputats i dels fugitius a l’estranger– escoltar en boca d’alguns dirigents del PP i de Cs paraules com estat de dret, democràcia, llibertats o delinqüents per referir-se als presos polítics i als imputats. Simplement, en el món al revés, no hi ha lloc per entendre què vol dir democràcia i què és l’apoderament polític de la ciutadania.

LEMBAT ÉS MOLT DUR i els impulsors del 155 han propiciat una mena de macartisme antiindependentista o d’un *a por ellos* polític-mediàtic-judicial-financer-policial-acadèmic, amarat de catalanofòbia, que abasta des dels requeriments d’hisenda per justificar els pagaments a de-

Resulta patètic escoltar en boca d’alguns dirigents del PP i Cs paraules com estat de dret, democràcia, llibertat o delinqüents per referir-se als presos polítics i imputats

terminades empreses, persones o institucions, a l’escomesa contra la llibertat d’expressió, les pràctiques de *lawfare*, els manifestes acadèmics contra l’independentisme, les campanyes per posar fi a TV3 i la immersió lingüística, a l’ús de falses veritats que pretenen confondre l’opinió pública (això sí que és adoctrinament) convertint les víctimes en victimaris i a l’inrevés.

CERTAMENT, AL LLARG del procés català s’han comès errors i no tot s’ha fet bé: no comptar amb la massa crítica suficient a l’hora de prendre determinades decisions (recentment, en una intervenció a 8TV, Josep-Lluís Carod-Rovira admetia que “amb el 47,5% [dels vots] pots fer moltes coses, però no en pots fer tantes com voldries... [i que] això s’ha d’assumir”; no llegir correctament el context europeu poc disposat a donar suport a processos secessionistes –i encara menys després del *Brexit* i l’ascens electoral de l’euroescèpticisme i l’extrema dreta; menysvalorar la capacitat de resposta del govern espanyol; no convocar eleccions després de la brutalitat de les càrregues de l’1-O que havien provocat una indignació generalitzada –fins i tot entre els votants no independentistes i molts dels que no havien votat– i la denúncia internacional.

I ENCARA SEGURAMENT es cometran més errors, sobretot si en lloc de conrear l’entesa i la unitat per assolir l’objectiu comú prevalen les divisions internes, els egos exacerbats, els personalismes incompatibles i els voltors, que, amb vocació de comissaris polítics, es creuen dispositaris de l’única veritat i amb el dret a dispensar o negar credencials de patriotes a tort i dret i a titllar de traïdors mig món. És un error perquè en lloc de sumar resten i fan el joc als que neguen el dret a decidir als ciutadans de Catalunya. En suma, moments difícils, però si es persevera el camí iniciat no té retorn.

De set en set

Ignasi Riera

Vaga anticapitalista?

No la conec, però recordo que va ser la triomfadora de la contesa electoral del 155, el 21 de desembre de l’any passat. La vigília

del 8 de març sentia la senyora Arriamadas que deia que els seus de Cs no donarien suport a la vaga de l’endemà perquè tenia el dring d’una “vaga anticapitalista”. Vaig copiar l’expressió, vaig consultar diccionaris i tractats i textos constitucionals per saber què volia dir això de “vaga anticapitalista”. I em formulava preguntes: les vagues de Gandhi o les de Lluís M. Xirinacs per la llibertat dels presos, ¿eren capitalistes o anticapitalistes? I més: repassava els darrers resultats electorals de Cs a la meua comarca d’adopció, que és el Baix Llobregat. En moltes localitats on Cs ha obtingut suara resultats positius hi havia hagut vagues d’un abast notable al llarg de la dècada dels setanta. ¿Havien estat vagues anticapitalistes o procapitalistes? I la vaga general, ja sota el govern de Felipe González, a la comarca, ¿era anticapitalista o no? Al llarg de la seva història, Catalunya i Astúries i Sevilla –per assenyalar alguns punts– havien viscut vagues d’una repercussió colossal. ¿Eres capitalistes o anticapitalistes? Els assassinats del Noi del Sucre o de Francesc Layret, ¿els assenyalaven com a promotors de vagues procapitalistes? ¿Com qualificaria la dirigent de Cs la vaga de la Canadenca?

Recordo que la imprecisió terminològica és l’origen de moltes tergiversacions polítiques. I les paraules de la senyora Arriamadas, que sap tant de vagues, m’angunien quan penso que ella i els seus poden arribar a tenir responsabilitats de govern a diferents punts de l’estesa pell de brau. Enemiga com és del pretès populisme dels altres, ¿no tenen, les seves afirmacions dogmàtiques, un cert aire que put a demagògia?

Sísif

Jordi Soler

Nacional

L'ANC invalida la candidatura de Baños al secretariat

Al·lega que va participar en una tertúlia política quan els estatuts no ho permeten

ERC apressa JxCat a proposar un nou candidat

Rovira insta els de Puigdemont a plantejar una alternativa aquesta setmana

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Creumar la foto del rei és llibertat d'expressió

SENTÈNCIA • El Tribunal Europeu de Drets Humans considera que l'acció no es pot considerar delictiva d'odi **MULTA** • L'Estat espanyol està obligat a pagar una indemnització de més de 10.000 euros als dos gironins sentenciats pel cas

Nàtalia Segura

Estrasburg

Estrasburg apaga el polèmic i etern debat que criminalitzava la crema d'imatges del rei borbònic amb una bufetada a l'Estat espanyol per la seva sobreprotecció jurídica de la monarquia. El Tribunal Europeu de Drets Humans (TEDH) va estimar ahir que la crema de fotografies del rei el 2007 estava emparada pel dret a la lliure expressió. Una sentència molt esperada a Girona, escenari dels fets que han propiciat el revés a les autoritats espanyoles i que ha arribat just en un moment de màxima tensió a Catalunya per les controvertides condemnes de presó per injúries a la corona i d'oposició a la figura de Felip VI pel seu paper l'1 d'octubre.

Més d'una dècada després de la controvertida crema de fotografies del rei Joan Carles I i de la reina Sofia a la plaça del Vi, la justícia europea ara dona

Les dates

13.09.07

Es realitza la polèmica crema de les fotos a la plaça del Vi de Girona durant una protesta per la visita dels reis.

01.07.08

Segon judici a l'Audiència Nacional perquè en el primer no es va permetre la presència d'un traductor de català.

13.03.17

Estrasburg revoca les sentències anteriors, dona la raó als dos joves i obliga l'Estat espanyol a indemnitzar-los.

la raó als dos joves gironins que han arrossegat durant tot aquest temps les condemnes de les màximes instàncies judicials espanyoles. Jaume Roura i Enric Stern van ser condemnats el 2008 per l'Audiència Nacional a 15 me-

sos de presó per un delicta d'injúries a la corona, una pena ratificada pel Tribunal Constitucional i substituïda per 2.700 euros de multa per a cadascun. Disconforme, el seu advocat i exdiputat de la CUP, Benet Salellas, va recórrer a la darrera instància: Estrasburg.

No hi ha delicta d'odi

I l'última és la bona. Per unanimitat, els magistrats europeus que han estudiat el cas van decidir donar la raó a tots dos catalans declarant que els seus actes estaven protegits pel dret a la lliure expressió que recull la Convenció Europea de Drets Humans. Així, la sala del TEDH formada per l'espanyol Luis López Guerra i l'andorrà Pere Pastor Vilanova, entre d'altres, va ratificar ahir la posició dels tres jutges més progressistes al Constitucional, que van discrepar dels seus companys. Una decisió que, segons ha pogut saber El Punt Avui, coincideix amb el relleu de López Guerra per la contro-

La crema de fotos del rei es va fer el setembre del 2007 a la plaça del Vi de Girona ■ JOAN SABATER

Despullant Felip VI dels seus privilegis

La sentència del Tribunal Europeu de Drets Humans ha caigut com una galleda d'aigua freda a Madrid en plena reivindicació de la figura del rei Felip VI com a figura garant de l'ordre constitucional. Estrasburg detalla en la seva

decisió sobre el cas dels dos gironins que "l'interès de l'Estat per protegir la reputació del seu cap d'estat no pot justificar" donar-li "un privilegi especial o protecció en relació amb el dret a informar o expressar opinions al respec-

te". Malgrat que l'Estat espanyol ja va ignorar aquesta exigència del tribunal el 2011, ahir va reiterar un cop més que la monarquia no pot tenir una protecció especial en el marc de la Convenció de Drets Humans.

vertida i homòfoba cate-dràtica Maria Elósegui.

Una de les qüestions clau d'aquesta sentència és la ponderació que fa la justícia europea del dret a la lliure expressió *versus* la restricció per delictes d'odi que preveu la Convenció. L'advocat de l'Estat, Rafael Andrés León Caverro, va fracassar a l'hora de convèncer el TEDH que el cas de Roura i Stern

era un crim d'odi, ja que aquest va considerar finalment que fer-ho "implicaria una interpretació massa àmplia" d'aquest delicta.

Per rebatre la posició espanyola, els magistrats argumenten que "no es tractava d'un atac personal" contra el rei "sinó d'una crítica al que representa com a líder i símbol de l'aparell estatal". Així,

mentre que per al Constitucional la crema de la fotografia reial entrava "en el camp del discurs de l'odi" o de "l'ús de la violència", on es podrien incloure crims xenòfobs o antisemites, per al TEDH es va tractar simplement "d'una certa provocació permesa per a la transmissió d'un missatge crític". Amb tot, Estrasburg també va enviar un missatge a l'Es-

L'APUNT

Incitació a la llibertat d'expressió

Emili Bella

Ja ho sabíem que cremar fotos del rei no és ni delictes d'odi ni incitació a la violència, sinó llibertat d'expressió. De fet, l'única que no ho sabia era la justícia espanyola. Y la europea? Doncs és la europea qui ho constata. Això passa mentre una jutgessa obliga l'Ajuntament de Barcelona a situar un retrat del monarca en un lloc preminent del saló de plens, s'entén que del

dret. Us imagineu Ada Colau havent de penjar una foto d'aquell senyor que avala la repressió *aporellista* mentre la CUP en crema una foto en un ple? Des de l'estricta respecte a la legalitat, és clar. Arribarà el dia que Espanya farà penjar la cara del Borbó de torn als cartells publicitaris de les carreteres. I acabaràn com els de *Tres anuncios en las afueras*.

El sobiranisme veu "esperança" en els tribunals europeus

■ Creuen que la decisió d'Estrasburg sobre la crema de fotos pot ser un exemple a seguir en la situació actual

Redacció
BARCELONA

Els partits independentistes van rebre amb satisfacció la sentència del Tribunal Europeu dels Drets Humans sobre el cas de la crema de fotografies del rei i consideren que Europa pot ser el desllorigador de l'ofec judicial i polític que està suportant Catalunya. "Quan no hi ha afinador, la justícia floreix. La via internacional és lenta, feixuga i complexa, però és la més efectiva per fer caure el règim instal·lat a Espanya. Pas a pas, denúncia rere denúncia, cauran tots els murs i tots els silencis imposats", va assegurar ahir el president, Carles Puigdemont, en una piulada, mentre que la diputada d'ERC al Congrés Ester Capella destacava que encara hi ha "un bri d'esperança" a Europa, que sí que "defensa els drets fonamentals". Per la seva part, la secretària general dels republicans, Marta Rovira, va remarcar que la llibertat d'expressió ha sortit guanyant en un moment en què el PP la "qüestiona".

I el portaveu del PDeCAT a Madrid, en la mateixa línia que Puigdemont i Capella, va denunciar que la resolució posa de manifest el "greu problema de dèficit democràtic" que hi ha a l'Estat, i va avisar que la justícia només arriba des d'Estrasburg. La CUP també va aplaudir que després d'onze anys s'hagi condemnat l'Estat espanyol: "Aquesta sentència té molt de sentit en el moment polític actual, en què la manca de drets i la regressió són una

Natàlia Sánchez, de la CUP, ahir al Parlament ■ ACN

tat espanyol en què alerta que qualificar aquest tipus d'acte de discurs de l'odi "podria socavar el pluralisme, la tolerància i l'obertura sense els quals no existeix una societat democràtica".

Violar els drets humans no surt gratis. Més enllà de la recompensa moral que es reconeixin els seus drets, els dos gironins hauran de rebre una indemnització de les autoritats espanyoles responsables d'haver-los-hi negat. Estrasburg obliga ara l'Estat espanyol a compensar Stern i Roura pels danys que els ha ocasionat la seva violació de la llibertat d'expressió. En un termini de tres mesos l'Estat haurà de pagar 2.700 euros a cadascun com a sanció pecuniària i un total de 9.000

euros per les costes del procés judicial.

Jurisprudència crítica

No és el primer cop que Estrasburg critica el blindatge de la monarquia espanyola pel fet de ser contraris drets humans. De fet, l'alt tribunal ja va dir en ocasions anteriors que "l'augment de la protecció

Els magistrats argumenten que no es tracta d'un atac personal

per una llei especial" del cap de l'Estat "no és coherent amb l'esperit de la Convenció", com per exemple en la seva sentència Otegi contra Espanya. En aquell cas va exculpar el lí-

der abertzale Arnaldo Otegi de la condemna d'injúries a la corona per haver acusat Joan Carles I d'imposar la monarquia a través de la tortura.

Tanmateix, aquella sentència no va frenar ni l'Audiència Nacional ni el Tribunal Constitucional a l'hora de declarar culpables Stern i Roura. Ara el gran interrogant és si, més enllà de pagar les indemnitzacions corresponents, les autoritats espanyoles rectificaran la seva posició sobre les injúries a la corona en línia amb el que marca la legislació internacional de drets humans. En qualsevol dels casos, amb la sentència d'ahir els rapers Hasé i Valtònyc tenen ara més aplanat el camí per ser exculpats a Estrasburg. ■

La frase

"La via internacional és lenta i feixuga, però és la més efectiva per fer caure el règim a Espanya"

Carles Puigdemont
PRESIDENT

evidència en tots els àmbits", va subratllar la diputada al Parlament Natàlia Sánchez. A aquest mateix bloc es va sumar En Comú Podem, que va avisar que la decisió d'Estrasburg és "una nova rebotada dels tribunals europeus a la justícia espanyola", i el tinent d'alcalde a l'Ajuntament de Barcelona Jaume Asens va puntualitzar que s'havia de derogar l'article 490 del Codi Penal d'injúries al rei i que mentre no es faci els jutges haurien de deixar

d'aplicar-lo.

En el cantó oposat, el PSC va "acceptar i acatar la sentència"; però, segons va deixar clar: "Fa referència a un cas molt concret i, segons entenem nosaltres, no posa en dubte l'existència d'un tipus delictiu." Mentrestant, el portaveu del PP al Parlament, Alejandro Fernández, va dir que respecta la sentència, però hi va treure importància perquè només considera "desproporcionada" la condemna que va imposar al seu moment la justícia espanyola. Això sí, va matisar que el cas és del 2007 i que en aquell moment governava el llavors president José Luis Rodríguez Zapatero, al qual va qualificar com "el campió *progre*". Cs també va respectar la sentència, però va defensar que hi hagi un delictes d'injúries al rei al Codi Penal. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

“Estem molt satisfets de no haver abaixat mai el cap”

■ Enric Stern, un dels nois condemnats per la crema de fotos del rei, tenia el convenciment que Estrasburg els donaria la raó ■ Un dels 16 joves absolts pels fets considera que van obrir el debat sobiranista

G. Pladeveya / M. Piulachs
GIRONA / BARCELONA

A Cambridge, però amb el pensament més que mai a Girona. El físic i investigador Enric Stern, de 29 anys, va ser un dels dos nois condemnats per l'Audiència Nacional, a una multa de 2.700 euros cadascun, per un delictes d'injúries per la crema d'imatges on apareixia el rei emèrit Joan Carles I i també la reina Sofia. A Anglaterra, on Stern està fent una recerca postdoctoral, es va despertar amb la “gran notícia” que el Tribunal d'Estrasburg els havia donat la raó en resposta al recurs que hi va presentar l'advocat Benet Salellas. El jove gironí reconeixia que li hauria agradat ser ahir a la plaça del Vi de Girona, on es van reunir un grup de companys seus que també van resultar encausats per aquella acció –van protagonitzar la crema en una protesta per la visita que el monarca va fer a la ciutat el 13 de setembre del 2007 per inaugurar el Parc Tecnològic de la UdG.

Stern creu que tant ell com els altres encausats ja s'esperaven, en certa manera, que el Tribunal Europeu de Drets Humans es pronunciés en contra de les sentències de l'Audiència Nacional de Madrid i

Jaume Roura i Enric Stern (a la dreta) van ser els dos gironins condemnats. A la imatge, en una concentració el 2015 ■ ACN

del Tribunal Constitucional. “L'Estat espanyol ha quedat més qüestionat que mai per una alta instància, que el que dictamina va a missa. Penso que no hi havia cap altra via que l'evidència que se'ns havien vulnerat drets, i és simptomàtic que la cort europea hagi acordat el text de la sentència de manera unànime”, hi afegeix Stern. Celebra, alhora, que no hagin optat mai per abaixar el cap, sinó per aixecar-lo. I espera que hagin aportat el seu gra de sorra, que prevalgui la coherència i que no es trepit-

gin discursos injustament. D'altra banda, relata que es van sentir “criminalitzats” en el procés judicial, per la policia i per certs mitjans de comunicació. Ara té l'esperança que això serveixi per reforçar la llibertat d'expressió i que s'ajudi, entre d'altres, “els rapers que estan en perill i en el punt de mira judicial per les seves cançons”. De tot plegat, en treu la conclusió que “si les lluites són coherents i persistents, les victòries han d'arribar”.

Les sentències d'Estrasburg serveixen per donar pautes d'interpretació

a tots els tribunals, especialment a aquells que tenen com a objectiu la tutela de drets fonamentals –com seria el Constitucional–. Estrasburg ha revocat la doctrina que va intentar establir el 2015 el Constitucional i que ha estat aplicada a l'Audiència Nacional i en tants altres tribunals per injúries a la corona, enaltiment del terrorisme i els delictes d'odi que s'estan atribuint a l'independentisme.

“La caixa de Pandora”
Per l'acció de Girona també van ser processats set-

La frase

“En trec una conclusió, que és que, si les lluites són persistents i coherents, la victòria arriba”

Enric Stern
UN DELS JOVES CONDEMNATS PER LA CREMA DE FOTOS DEL REI

ze joves més, que al final van ser absolts, el mes d'octubre del 2008. Van seure al banc dels acusats Mustafá Shaimi, Jordi Tomàs Munsó, Núria Brugada Arnau, Biel de Montserrat Vallas, Miquel Pòrtulas

Oliveras, Sònia Carbó Molvé, Jordi i Xavier Ràbasseda Bosch, Pau Costa Cunill, Lluís Sales Favà, Miquel Serrats Sau, Joan Pujolàs Vilar, Xavier Navarro Morera, Pere Cortada Hortela, Lluç Salellas Vilar i Jordi Casas Mas.

El titular del jutjat central de l'Audiència Nacional José María Vázquez Honrubia es va veure forçat a absoldre'ls després que el fiscal Luis Barroso modificqués la qualificació dels fets i la petició de pena, en rebaixar a una falta lleu de desordres públics el delictes d'injúries greus contra la corona pel qual havien estat acusats. Va demanar-los una multa de 500 euros a cadascun en lloc dels 3.600 euros inicials. El jutge va qualificar “d'incomprensible” la decisió del fiscal, ja que “l'Audiència Nacional no és competent per condemnar faltes, només delictes”. La sentència va ser rebuda amb aplaudiments pels acusats presents a la sala, que van marxar entre abraçades, salts i crits de “Jo també cremo la corona espanyola!”

Lluís Sales, que va residir catorze anys a Girona i que va coprotagonitzar l'acte a la plaça del Vi com a militant de la CUP, recordava ahir que fins que no va arribar l'absolució els van castigar de valent. “Ens van fer anar a Madrid fins a nou vegades”, exposa Sales, que se sent orgullós d'aquell acte reivindicatiu. “Vam obrir la caixa de Pandora sobre la inviolabilitat de la corona, un tema prohibit des de la Transició. I penso que vam crear un precedent a l'onada sobiranista i independentista, ja que se'n va obrir el debat públic”. ■

30 anys

Moltes gràcies!

CAMINETTO

1985

937 96 14 28

CAMÍ RAL DE LA MERCÈ 407, MATARÓ

CUINA DE MERCAT, ESPECIALITATS ITALIANES · MENÚ DIARI DE DIMARTS A DIUMENGE / MENÚS PER A GRUPS
CUINA SENSE GLUTEN / FARINES ECOLÒGIQUES · PEIX DEL DIA / CARNS D.O GIRONA · PASTES FARCIDES CASOLANES
PIZZES ARTESANALS · POSTRES CASOLANS

A L'ESTIU, MAGNÍFIC JARDÍ AL CENTRE DE MATARÓ

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Cau la sobreprotecció al rei

VICTÒRIA • Celebració a Girona de la sentència del Tribunal d'Estrasburg en un acte ple de simbologia, fet just al mateix espai on es van cremar les fotos del monarca **INFLEXIÓ** • Es creu que suposa una estocada molt profunda al delictes d'injúries contra la corona

Gisela Pladeveya
GIRONA

“**J**o també sóc antimonàrquic.” És la clara expressió que es podia llegir en la pancarta que es va exhibir ahir a la plaça del Vi de Girona, on desenes de persones es van concentrar per celebrar el contingut de la sentència del Tribunal d'Estrasburg. L'acte, en el qual se sentien crits espontanis de “victòria!” i d’“hem guanyat!”, es va fer exactament al mateix escenari on el 2007 un grup de joves va calar foc a fotografies on apareixia l'aleshores rei, Joan Carles I. Per aquella acció, l'Audiència Nacional va condemnar Jaume Roura i Enric Stern per injúries a la corona. Però els dos nois i el seu advocat, Benet Salellas, no van romandre impassibles i van recórrer fa tres anys a Estrasburg, que ara els ha donat la raó. A peu de plaça, Salellas va considerar que s'ha de llegir la sentència “com una victòria col·lectiva del moviment i un homenatge a la insistència i a la persistència a l'hora de defensar que aquella posada en escena a Girona ha de ser un acte normal en una societat democràtica”.

“Estrasburg ha deixat clar que aquella *performance* queda totalment enquadrada dins la llibertat d'expressió i de manifestació. La sentència diu coses importantíssimes, que en la Catalunya del 2018 tenen molta rellevància per la situació de retallada de drets per part de l'Estat espanyol”, va afegir-hi Salellas, que va destacar principalment tres idees. La primera, que el Tribunal Europeu de Drets Humans posa en relleu que tot acte de crítica política ha de tenir especial

A la plaça del Vi, on es van aplegar ahir el portaveu d'Alerta Solidària, Martí Majoral (a l'esquerra), i alguns dels encausats per l'acció del 2007 a Girona, per la qual en el seu cas ja van ser absolts el 2008 ■ G. P.

protecció perquè és un pilar fonamental en una societat democràtica. El segon element és que la resolució d'Estrasburg és “una esmena a la totalitat” a la sentència del 2015 del Constitucional, que va dictaminar que la resolució de l'Audiència Nacional era justificada perquè l'acció a la plaça del Vi havia estat un acte d'incitació a la violència. “Estrasburg, en canvi, el que fa és reafirmar el caràcter no violent del moviment independentista. En un context com l'actual, per tant, Europa desmunta el fals discurs de molts tribunals espanyols”, ressalta el lletrat. Per a Salellas, però, la qüestió central és que la sentència

d'Estrasburg hauria de servir per construir un dic de contenció contra les imputacions que hi ha en cascada després de l'1 d'octubre.

“El Constitucional també va avalar la condemna afirmant que la cremada podia emmarcar-se en el discurs d'odi i que s'estava fora dels murs i dels límits de la llibertat d'expressió. Estrasburg rebutja que l'independentisme i la crítica política a les institucions de l'Estat mai no podrà ser discurs d'odi. I s'explica, amb una pedagogia lloable, que sí que ho seria, per exemple, el fet d'atribuir a tota la comunitat musulmana la comissió d'un atemptat terrorista, la negació de l'Holocaust

i el discurs xenòfob.” Paral·lelament, l'advocat també veu el pronunciament d'Estrasburg com una “estocada molt profunda” al delictes d'injúries contra la corona. “Els representants polítics i el rei han de tenir una tolerància més alta a la crítica”, creu Salellas, que defensa que els partits polítics espanyols haurien de prendre nota i fer els passos necessaris per suprimir aquest delictes del Codi Penal.

Martí Majoral, portaveu de l'organització antirepressiva Alerta Solidària, també va mostrar a la plaça del Vi la seva satisfacció per la sentència, “que dona la raó a tots els punts del recurs”: “Es tracta d'un primer retret públic i notori claríssim provinent d'un tribunal que és la màxima autoritat judicial per a la garantia dels drets humans i les llibertats fonamentals. No es pot sobreprotegir la monarquia per damunt de la llibertat d'expressió. Europa ha fet un toc d'atenció a l'Estat espanyol per tots els abusos als quals ens té acostumats.”

Majoral va dedicar aquesta victòria no només a les persones represaliades per la protesta a Girona –16 van ser absoltes–, sinó també “als presos, als exiliats i als rapers Pablo Hasél, Josep Valtony i l'Elgjo, que estan encausats per les seves cançons”. Pensa que s'ha posat a l'Estat espanyol al seu lloc i va instar a no abandonar la lluita en tots els fronts, sobretot la mobilització al carrer. Espera que sorgeixin més idees com la del 2007 i va avançar que faran crides continuades cada cop que “la família real gosi trepitjar els Països Catalans” per tal que “el poble treballador els respongui amb pires monàrquiques, convertint-ho en una bonica tradició”. ■

Solidaritat.

Nuri Brugada, que va ser una de les 16 persones encausades que van ser absoltes, va recordar el corrent de suport rebut quan van ser represaliats per l'acció del 2007. Va anunciar que dissabte, a les 19 h, es farà una celebració a la plaça Sant Pere de Girona, i va instar tothom a dur encenedors “pel que pugui passar”.

La fiscalia, sorpresa per la multa del CGPJ a un jutge de Barcelona

Mayte Piulachs
BARCELONA

La fiscalia de Barcelona s'ha mostrat sorpresa que el Consell General del Poder Judicial (CGPJ) anunciés ahir que ha imposat una multa de 600 euros al jutge Federico Vidal, titular del jutjat contenciós administratiu 17 de Barcelo-

na, perquè el ministeri fiscal encara té obertes diligències d'investigació sobre si és autor d'un delictes per haver manifestat que eren “terrorisme policial” les càrregues de l'1-O en un correu corporatiu. És a dir, que el jutge Vidal podria ser acusat i sancionat pel mateix fet dos cops (*non bis in ídem*), fet prohibit

pel TC i el TEDH.

La fiscalia admet que la comissió disciplinària del CGPJ s'hauria d'haver esperat a la seva resolució de si denuncia o no el magistrat. Amb tot, preveu que el jutge hi presentarà recurs i la sanció no serà ferma. L'òrgan de govern dels jutges no controla les opinions que diuen en el cor-

reu corporatiu, però en el cas del jutge Vidal ho va fer, l'octubre passat, perquè ho va difondre un diari digital. El promotor de l'acció disciplinària ho considerava una acció molt greu, que podria implicar la suspensió de la carrera. A la fi, la comissió li imposa una multa per una falta greu de desconsideració. ■

El president del Tribunal Suprem i del CGPJ, Carlos Lesmes, en un acte de l'escola judicial el 2016 ■ JUANMA RAMOS

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Amnistia denuncia falta de llibertat d'expressió a l'Estat

■ Lamenta l'ús de la llei antiterrorista per "reprimir expressions d'índole política" en xarxes socials, artistes i periodistes ■ L'associació reclama que es retirin els càrrecs a persones que s'han expressat pacíficament

S. Pau
BARCELONA

Amnistia Internacional (AI) torna a carregar contra l'Estat espanyol per falta de respecte als drets humans, aquest cop per haver coartat la llibertat d'expressió. Fa tres setmanes, en l'informe *La situació dels drets humans al món 2017*, va denunciar l'ús de "violència excessiva" per la policia durant l'1-O a Catalunya, i ahir va lamentar l'ús de la llei antiterrorista per reprimir la llibertat d'expressió, sobretot entre els usuaris de les xarxes socials, entre els artistes –tant rapers com titellaires– i també entre els periodistes.

Piula... si t'hi atreueixes. Com les lleis antiterroristes restringeixen la llibertat d'expressió a Espanya és el títol de l'informe presentat ahir a Madrid. Es va fer públic amb una acció simbòlica, just davant de l'Audiència Nacional amb la presència dels protagonistes de dos casos que s'hi recullen: el raper Nyto Rukeli i l'estudiant Cassandra Vera.

L'anàlisi d'AI evidencia que, arran del processament de tuitaires, cantants de rap i titellaires per "motius de seguretat nacional", hi ha hagut un efecte paralitzant. "La ciu-

Tres rapers, Valtynec, Hasél i Elgio, durant els parlaments a Can Capablanca de Sabadell a principis de mes ■ JORDI ALEMANY

tadania –recull l'informe– té por d'expressar opinions alternatives o de fer acudits controvertits." "Enviar cantants de rap a la presó per la lletra de les cançons i prohibir la sàtira social demostra fins a quin punt s'han reduït a Espanya els límits d'expressió acceptable en línia", va indicar en aquest sentit ahir mateix el director d'AI Espanya, Esteban Beltrán.

En la mateixa línia, la responsable de campanyes sobre política antiterroris-

ta d'Amnistia, Eda Seyhan, va declarar que "Espanya és un exemple emblemàtic d'una tendència inquietant en la qual estats d'Europa limiten la llibertat d'expressió sota el pretext de la seguretat nacional i arrabassen drets sota l'aparença de defensar-los." Seyhan va reclamar que es derogui la llei espanyola i que es retirin els càrrecs a gent que s'ha expressat pacíficament.

L'organització internacional recorda a l'Estat que

70 persones culpables en dos anys

Segons l'aplicació que es fa de l'article 578 del Codi Penal, les persones de qui es considera que han incorregut en "enaltiment" del terrorisme o en "humiliacions a les víctimes terroristes" poden ser multades, inhabilitades per a responsabilitats públiques i enviades a la presó. Si l'any 2011 hi havia tres persones processades per aquest delictes, diu AI, el 2017 n'eren 39. En només dos

anys han estat declarades culpables gairebé 70 persones. "És part –insisteix l'informe– d'un atac constant contra la llibertat d'expressió." Malgrat que l'article 578 es va ampliar el 2015 pels atemptats de París i la percepció de l'amenaça del terrorisme internacional, la immensa majoria de les causes són respecte a ETA i el Grapo, grups ja dissolts o inactius.

com a signant dels tractats internacionals de drets humans té l'obligació de "respectar, protegir i promoure" els drets fonamentals. En realitat, en canvi, el document alerta que l'Estat fa ús de l'article 578 del Codi Penal –que prohibeix l'enaltiment del terrorisme i la humiliació de les víctimes de delictes terroristes– per "reprimir les expressions de caràcter polític". La "limitació" de l'espai de debat públic i la crítica, adverteixen des d'AI, representa una "ame-naça" a llarg termini per a la capacitat de garantir la

La frase

“L'objectiu és crear un clima d'autocensura en la població. Amb mi ho han aconseguit”

J.C.V.
TUITAIRE CONDEMNAT PER TRETZE PIULADES

defensa dels drets humans fonamentals. El raper lleidatà Pablo Hasél, l'estudiant murciana Cassandra Vera, a qui el Tribunal Suprem acaba de revocar la condemna, i el també raper Nyto Rukeli són alguns dels casos que recull Amnistia.

També el de l'advocat Arkaitz Terrón, que assegura que va ser tractat "com un terrorista" per nou piulades, alguna de referida a l'assassinat per ETA el 1973 de Luis Carro Blanco. Va ser processat per "enaltiment del terrorisme" i després absolt. J.C.V. és un altre dels testimonis recollits: un any de condemna per tretze piulades. "L'objectiu –diu– és crear un clima d'autocensura en la població." ■

APROFITI-HO

fitosanitaris
productes per a sanejament d'aigües
sals

Ofertes i Descomptes per
reducció d'estocs.

Agriplant Huguet S.L. Ctra de Ponts s/n 08280 Calaf
938 698 019 655 633 519 608 077 270 huguet08280@gmail.com

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El PSOE s'uneix al PP i Cs perquè la injúria al rei continuï penada

■ El Congrés tomba la proposta d'ERC avalada per Podem i el PDeCAT ■ Els socialistes reivindiquen ser republicans però s'hi oposen ■ Pastor fa retirar una cita de Valtonyc

David Portabella
MADRID

ERC havia registrat al Congrés una proposició de llei per despenalitzar les injúries al rei que havia de ser debatuda ahir en el ple, i el Tribunal d'Estrasburg li va donar més volada amb la condemna a Espanya per haver vulnerat la llibertat d'expressió de dos joves catalans quan cremaven unes fotografies dels reis Joan Carles i Sofia el 2007. Tot i l'aval vingut d'Europa i l'apel·lació de Gabriel Rufián (ERC) al PSOE per "acostar Espanya a Estrasburg i allunyar-la d'Ankara", els socialistes van unir els vots al PP i Ciutadans per consagrar que les injúries al monarca i l'ultratge a Espanya continuïn castigats al Codi Penal.

Rufián no ocultava que Estrasburg li millorava el guió per defensar la supressió dels articles 490.3, 491 i 543 del Codi Penal i que la llibertat d'expressió

regni sobre la protecció del rei. "Portava un discurs molt *chulo* amb declaracions injurioses i impunes d'Andrea Fabra als aturats, de Pablo Casado als assassinats a les cunetes, de Feijóo als independentistes... Però ara els porto una cosa millor!", va dir tot exhibint la sentència del TEDH. Després de denunciar que "injuriant la pàtria és pagar 1.300 milions a Florentino Pérez" i "perdre 40.000 milions en un rescat bancari", Rufián va apel·lar "al PSOE digne" perquè sumés el vot a la resta de republicans i canviés el Codi Penal del 1995. "No facin més el ridícul, que sentències com la d'Estrasburg els arribaran ara per multicopista", hi afegia Feliu Guillaumes (PDeCAT).

"Odien tot l'espanyol"

La primera rèplica era la de Ciutadans. "Volen despenalitzar les seves accions: cremar constitucions i

banderes espanyoles és el que fan ERC i les JERC als actes. Fins i tot donen suport a permetre que la Constitució es cremi a TV3!", va dir el diputat de Cs José Manuel Villegas. I, després d'enviar els republicans acusant-los "d'odiar tot l'espanyol", Villegas hi afegia: "Si poguessin, esborrarien tot l'espanyol que hi ha a Catalunya, però tenen el problema que la majoria de catalans ens sentim també espanyols, no ens faran desaparèixer."

Qui recollia el guant al PSOE era José Andrés Torres Mora, que va destacar ser d'un partit "republicà i d'esquerres". Segons ell, el que vol ERC no és despenalitzar la crítica al rei, sinó "despenalitzar una forma de violència". "O la violència verbal no és violència?", va reblar. I la puresa republicana, segons Torres Mora, és la del PSOE: "Fa temps que els bons socialistes vam comprendre que ser antifeixista no et fa ne-

Rufián demanava ahir en va el sí del PSOE a despenalitzar les injúries al rei ■ J.C. HIDALGO / EFE

Les frases

"Volen despenalitzar el que fan ERC i les JERC als seus actes, cremar constitucions i banderes d'Espanya"

José Manuel Villegas
SECRETARI GENERAL DE CIUTADANS

"Els bons socialistes vam comprendre que ser antimonàrquic no és el mateix que ser republicà"

José Andrés Torres Mora
DIPUTAT DEL PSOE AL CONGRÉS

"Injuriant la pàtria és pagar 1.300 milions a Florentino Pérez i perdre 40.000 milions en el rescat bancari"

Gabriel Rufián
DIPUTAT D'ERC AL CONGRÉS

cessàriament un demòcrata i que ser antimonàrquic no és el mateix que ser republicà, per això votem no a una proposició que no és republicana ni d'esquerres."

Si bé Marcelo Expósito (En Comú Podem) va agitar l'hemicicle mostrant un

poema visual de Joan Brotsa —el d'un naip de sis espases i el segell del bust de Franco decapitat— per preguntar-se què seria avui del poeta, la llibertat d'expressió es va posar a prova quan la diputada de Compromís Marta Sorlí va gosar acabar el discurs citant una estro-

fa del raper Valtonyc ("Els drets humans se'ls passen pels collons"). La presidenta del Congrés, Ana Pastor, va reaccionar censurant la cita al diari de sessions. "Per la dignitat de la cambra i dels diputats, que es retiri l'expressió", va ordenar Pastor. I així va ser. ■

BELLES ARTS · MANUALITATS · DIBUIX TÈCNIC
PAPERERIA ESPECIALITZADA

Més de 60 anys al vostre servei

CANSON

CARAN D'ACHE

rotring

GVA # RRO

Talens

WINSOR & NEWTON

Tutank

COPIC

da Vinci

BOTER

Belles Arts i Manualitats

MATARÓ · C/ Barcelona, 11 · Tel. 93 796 28 76 · bellesartsboter@yahoo.es · MOLLET DEL VALLÈS · C/ Ramon Casas, 51 · botermollet@hotmail.com

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

OPINIÓ

Grup de represaliats/des per la crema de fotos del rei a Girona

Jo també cremo la corona espanyola

Deu anys són una eternitat. Aquest és el temps que hem estat "condemnats" per l'Estat espanyol per haver expressat el nostre rebuig a la institució monàrquica espanyola a través de la crema d'una fotografia de Joan Carles i Sofia. Ahir, però, el Tribunal Europeu de Drets Humans ens va donar la raó i va condemnar l'Estat espanyol. Llibertat d'expressió. Dret a la dissidència, dret a la crítica a l'Estat i les seves institucions i dret a la defensa d'una República catalana socialista, ecologista i feminista. Perquè aquests 10 anys no ens han afeblit en les nostres posicions anti-monàrquiques. Ans al contrari, les hem reforçades i eixamplades arreu. Ho tenim clar. L'escollit de Franco, Joan Carles de Borbó, i ara el seu fill, Felip de Borbó, són l'essència d'un projecte autoritari com és el de l'Estat espanyol, una presó de pobles de la qual ens volem deslliurar tal com vam decidir l'1 d'octubre. Ara bé, els Borbons són també els representants d'una institució, la monarquia, basada

Fotos de Joan Carles I cremant en una manifestació ■ J.A.

"Aquests deu anys no ens han afeblit en les nostres posicions"

en el classisme i en el masclisme: homes que viuen com viuen, luxúria i privilegis, pel simple fet d'haver nascut en la família corrupta borbònica legitimada per l'Estat espanyol. Una família que es gasta 50 milions d'euros anuals dels diners de tots i totes. Les seves relacions perverses i vergonyants amb Videla (l'Argentina), Obiang (Guinea) i la dinastia Al-Saud (l'Àrabia Saudita) són un exemple més del que significa la monarquia espanyola. Per tot plegat, més enllà de celebrar una sentència que ens dona la raó, ens reivindicuem com a republicans i ens comprometem, com vam fer aquella tardor del 2007, a continuar lluitant per la independència dels Països Catalans i per una societat lliure, justa i sense classes. Una pràctica que ha d'anar sempre acompanyada de la solidaritat que volem mostrar cap a Josep Valtorny, Pablo Hasél o tots els represaliats i represaliades per aquest Estat autoritari espanyol. Cridem junts. Cridem fort, Jo també cremo la corona espanyola.

A Banyoles cremen fotos de Felip VI

Jaume Roura, un dels condemnats per l'Audiència Nacional pels fets del 2007, va participar ahir al vespre a Banyoles –el seu poble– en un acte per celebrar la sentència del TEDH, que va acabar amb la crema de fotografies del rei. La concentració, amb un centenar de participants, va

incloure un brindis, una actuació musical i la lectura d'un manifest a càrrec del mateix Roura, que va afirmar que la sentència del Tribunal d'Estrasburg dona més energia per afrontar el repte de bastir una República catalana al servei de les classes populars. ■ R.E. / M.L.L.

161261-1183662L

CREA, EMPREN, TROBA EL TEU ESPAI I FES CRÉIXER EL TEU PROJECTE!

DESPATXOS des de 99€ al mes*

NAUS INDUSTRIALS des de 199€ al mes*

*Condicions específiques per a nous emprenedors

Contacta'ns i t'assessorarem:

redessa@redessa.cat
977 300 304
www.redessa.cat

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ERC a pressa JxCat a proposar un altre candidat

■ Rovira insta els de Puigdemont a plantejar una alternativa aquesta setmana ■ La CUP no es replantejarà l'abstenció a la investidura si els dos futurs socis de govern no apugen el llistó de l'acord

Odei A.-Etxearte
BARCELONA

ERC va afegir ahir més pressió als de Carles Puigdemont perquè renunciïn a la investidura de Jordi Sánchez i plantegin un candidat alternatiu. La secretària general dels republicans, Marta Rovira, va apressar JxCat a plantejar aquesta setmana un nom que pugui ser investit "de manera efectiva" aquesta mateixa setmana. Després del rebuig del Tribunal Suprem a donar permís a Sánchez per assistir al ple, i en espera que el tribunal es pronunciï sobre el recurs d'apel·lació de la defensa de l'expresident de l'ANC, els republicans instaven Carles Puigdemont a tornar a moure fitxa. JxCat, però, insistia ahir en Sánchez, fins al punt que la mesa del Parlament va instar els lletrats a avaluar si la cambra pot emprendre accions penals contra la decisió de l'alt tribunal d'impedir la investi-

La mesa del Parlament es va reunir ahir ■ ORIOL DURAN

dura de Sánchez i, si cal, prendre la decisió sobre la base d'assessorament extern en matèria penal.

El president de la Generalitat es va reunir ahir a Bèlgica amb indepen-

dents del grup parlamentari per abordar la constitució d'una associació que els aglutini com a "moviment transversal" i avui es trobarà amb tots els membres del grup parlamentari,

excepte els investigats que tenen el passaport retirat. Amb l'escenari de la investidura, de nou suspesa, sobre la taula, JxCat abordarà les passes a seguir. La CUP manté que no es plantejarà l'abstenció si els de Puigdemont i ERC no apugen el llistó de l'acord de legislatura, que veuen "autonomista". Pel PP, en canvi, és una "condemna tàcita" per als empresonats i perjudica tots els investigats.

La formalització d'un tercer candidat, que podria ser Jordi Turull, allu-

nya encara més els cupaires de l'acord. "Si el motiu pel qual es canvia de candidat és continuar acceptant i acatant el marc del 155, pitjor ens ho posen", va indicar la diputada Natàlia Sánchez. Els anticapitalistes no reobriran el debat intern si no negocien millores amb els dos futurs socis de govern. Si la CUP no entra en el pacte, l'única manera de tirar endavant la investidura seria que Puigdemont i Antoni Comín renunciessin als seus escons per facilitar una investidura en

segona votació, per majoria simple. Un extrem que, en el cas del president de la Generalitat, implicaria convertir en definitiva la seva renúncia "provisional" a tornar a esdevenir president de la Generalitat, una possibilitat que és inviable sense desobeir el marc legal espanyol, tenint en compte les mesures cautelars acordades pel Tribunal Constitucional, que encara no ha decidit sobre l'admissió a tràmit del recurs del govern de Mariano Rajoy per la divisió interna que els magistrats mantenen sobre

Les frases

“El que falta ara és tenir un candidat per fer una investidura efectiva”

Marta Rovira
SECRETÀRIA GENERAL D'ERC

“Sentim parlar de govern efectiu però no d'aplicar polítiques republicanes efectives”

Natàlia Sánchez
DIPUTADA DE LA CUP

la qüestió. "Sentim parlar de govern efectiu però no sentim parlar de la necessitat d'aplicar polítiques republicanes efectives", va sentenciar Sánchez. Els anticapitalistes reuneixen dissabte el consell polític, però per ara la decisió està presa. "Prefereixen un replegament i presenten un pla de govern autonòmic i només es parla del repartiment de carteres; ens abstenim de participar en una proposta d'aquestes característiques", va reblar la diputada. ■

Cs insisteix a Torrent que ha de comparèixer

La líder catalana de Cs, Inés Arrimadas, va demanar ahir al president del Parlament, Roger Torrent, que comparegui a la cambra perquè té "l'obligació institucional i moral" de fer-ho. Ho va fer per carta, després que la mesa del Parlament va rebutjar la tramitació del punt d'una proposta de resolució presentada per Cs per forçar la compareixença de Torrent i que comencés a córrer el compte enrere de dos mesos fins a unes altres eleccions. La mesa va al·legar que no es-

tà reglamentàriament previst aquest supòsit. Un argument que Cs no accepta. Arrimadas també va retreure a Torrent la seva "intenció dilatòria" demostrada amb la proposta de candidats "inviabls" per a la investidura, cosa que porta al "bloqueig" institucional. Des del faristol, Arrimadas va acusar el president del Parlament de no voler "donar la cara" ni "passar la vergonya de venir a explicar als catalans la pantomima".

El president de la cambra té la potestat de fixar la data

del ple que ha sol·licitat Cs i que els d'Arrimadas esperen que es convoqui aviat. Abans que ho fes la líder de Cs, el primer secretari del PSC, Miquel Iceta, també va adreçar una carta a Torrent. Iceta va instar Torrent a replantejar-se la suspensió del ple tenint en compte que no s'ha presentat una demanda de mesures cautelars al Tribunal Europeu de Drets Humans com van anunciar divendres. La raó de l'ajornament, li recorda Iceta, és en aquests moments "inexistent".

Consell Comarcal del Pallars Jussà

EDICTE

De conformitat amb allò que preveu l'ordenança fiscal núm. 1 del Consell Comarcal del Pallars Jussà, reguladora de la taxa pel servei de recepció obligatòria de recollida, transport, tractament i eliminació de residus municipals i altres residus domiciliaris, residus comercials i recollida selectiva de paper-cartró, vidre, envasos i matèria orgànica, publicada inicialment al BOPL núm. 137 de 14 de novembre de 1989, i modificada posteriorment, i resta de legislació aplicable, es fa públic que per Decret del President del Consell Comarcal del Pallars Jussà, del dia 9 de març de 2018, es va aprovar inicialment el Padró fiscal de la taxa esmentada, de cobrament periòdic, corresponent a l'exercici de 2018, que romandrà exposat al públic a la Secretaria d'aquest Consell durant el termini d'un mes comptat des del dia següent a la data de publicació d'aquest edicte al BOPL, als efectes de consulta i reclamacions, de conformitat amb l'article 14.2 c) del Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel RDL 2/2004, de 5 de març.

El termini d'ingrés serà el comprès entre els dies 1 de juny de 2018 i 16 d'agost de 2018, ambdós inclosos.

D'acord amb el que disposen els articles 102.3 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i l'article 14.2 c) del Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel RDL 2/2004, de 5 de març, es notifiquen col·lectivament els rebuts derivats d'aquest padró.

Els deutes tributaris es podran ingressar durant el termini indicat a qualsevol oficina de l'entitat bancària col·laboradora, o bé domiciliar el seu pagament a qualsevol establiment bancari, durant l'horari d'atenció al públic d'aquestes entitats.

Transcorregut el termini d'ingrés voluntari s'aplicarà un recàrrec del 10% als rebuts no satisfets i es procedirà a la seva exacció per la via de constryiment, incorporant-hi els interessos de demora i les costes que, si s'escau, es puguin produir.

Transcorregut el termini d'informació pública l'expedient s'entendrà aprovat definitivament en el cas que no s'hagin presentat reclamacions, sense necessitat de prendre qualsevol altre acord.

Contra l'aprovació definitiva del padró esmentat, les persones legítimes podran interposar recurs potestatiu de reposició davant el President del Consell en el termini d'un mes des de l'aprovació definitiva, sense perjudici que en qualsevol moment puguin rectificar-se les errades materials.

Alternativament es podrà interposar, en el termini de dos mesos, recurs contenciós administratiu davant el Jutjat Contenciós Administratiu de la ciutat de Lleida.

El recurs de reposició s'entendrà desestimat passat un mes des de la seva presentació, si no es resol abans, i a partir d'aquell moment es podrà interposar recurs contenciós administratiu davant el Jutjat Contenciós Administratiu de la ciutat de Lleida en el termini de 6 mesos.

En el cas de resolució expressa del recurs de reposició, el termini serà de dos mesos. Això no obstant, es podrà interposar qualsevol altre recurs o acció que s'estimi procedent.

Tremp, Pallars Jussà, 9 de març de 2018
Constantí Aranda Ferrero, President

Ajuntament de Montgat

Exp. 2265/2017

ANUNCI

En compliment del que disposen els articles 89.6 i 119.2 del Text refós de la Llei d'urbanisme de Catalunya, se sotmet a informació pública l'expedient de referència 2265/2017, que es tramita per a l'aprovació inicial del Projecte d'urbanització del sector IIIa Residencial Farggi d'aquest municipi.

L'expedient es pot consultar a les oficines municipals tots els dies laborables entre les 9 i les 14 hores, durant el termini d'informació pública, que serà d'un mes comptat a partir del dia següent al de la publicació d'aquest anunci al Butlletí Oficial de la Província (BOPB). També es publicarà al tauler d'anuncis de l'Ajuntament, al diari El Punt Avui i en la pàgina web municipal. Durant aquest termini tothom que hi estigui interessat podrà examinar-lo i formular-hi les al·legacions i els suggeriments que estimi convingents, i els hauran de presentar al Registre General d'aquest Ajuntament a través de qualsevol dels mitjans hàbils que estableix l'article 16 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

Montgat, 9 de març de 2018.
L'alcaldeessa
Rosa M. Funtané Vilà

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Paluzie, Cruanyes i Sallas aspiren al nou secretariat de l'ANC, que exclou Baños

■ L'exdiputat de la CUP és vetat per haver participat en una tertúlia en plena campanya ■ Minoves, Alsina i Fernández aspiren a substituir Jordi Sànchez

Xavier Miró
BARCELONA

L'economista Elisenda Paluzie, l'advocat Josep Cruanyes i el sindicalista Marc Sallas són algunes de les persones conegudes d'entre els més de cent candidats a ocupar el secretariat nacional de l'Assemblea Nacional Catalana (ANC) en una elecció que ja està marcada pel vet de la junta electoral de l'entitat a la candidatura d'Antonio Baños, l'exdiputat de la CUP.

L'exclusió de Baños es va conèixer ahir quan l'ANC va fer pública la llista dels candidats definitius i dels exclosos a ocupar un dels setanta-set llocs del nou secretariat nacional. El periodista i tertulià habitual ha estat exclòs precisament per haver participat dilluns en una tertúlia al programa de Jordi Basté a RAC1, ja en plena campanya electoral dels candidats. Els estatuts de l'ANC impedeixen fer campanya pública durant aquesta setmana i els candidats s'han de limitar a fer-la per via telemàtica a través del web de l'entitat i en la munió d'actes organitzats arreu del país per les territorials de l'ANC. El criteri és garantir la igualtat d'oportunitats entre aquells candidats amb projecció pública que, habitualment, participen en tertúlies o són entrevistats i aquells altres que no tenen aquestes plataformes de projecció.

La junta electoral de l'entitat va considerar la participació de Baños en la tertúlia de dilluns un acte de campanya en un espai vetat pels estatuts. Tot i que en la tertúlia Baños va respondre que no podia parlar de l'assumpte en ser preguntat per la seva candidatura, els tertulians van tenir una conversa al voltant de l'afer. Preguntat per Basté si podia

Última reunió del secretariat sortint de l'ANC, aquest dissabte a Sitges ■ ORIOL DURAN

Des d'un caporal dels Mossos fins a un cap de colla

El president i el vicepresident de l'ANC no els decideix la votació que faran els milers de socis amb dret a vot fins dissabte 17, sinó la votació interna que faran posteriorment els 77 membres del secretariat que ocuparan el càrrec en ser els més votats fins dissabte d'entre tots els candidats. En aquest sentit, els noms de l'economista Elisenda Paluzie; de l'advocat Jo-

sep Cruanyes, impulsor del retorn dels papers de Salamanca, o del membre de la Intersindical-CSC i exportaveu de la CUP Marc Sallas apareixen ara com a candidats en una cursa en què ja han confirmat la seva aspiració a la presidència noms com ara els de David Minoves, del Ciemen; David Fernández, del Cercle Català de Negocis, i Adrià Alsina, cap de

premsa de la mateixa ANC. Entre cent vint-i-quatre candidats, també aspiren al nou secretariat Lluís de Yzaguirre, impulsor del Grup Koiné; Carles Xavier Gómez, cap de la Colla Jove Xiquets de Tarragona; Roger Heredia, caporal dels Mossos i president del Banc d'ADN i Familiars Desapareguts a la Guerra Civil, o Saoka Kingolo, president de l'Espai Àfrica-Catalunya.

acabar sent el nou president de l'ANC, Baños va respondre que no en podia parlar. "Ha començat la campanya fins al dia catorze que hi ha la votació... Ai, perdó, disset. El reglament electoral no permet..." estava exposant Baños en el moment que Basté va interpretar que l'obstacle era que no podia fer declaracions. "Té tot el sentit. Jo tinc un micròfon aquí davant i molts dels candidats no el tenen. Per tant, per qüestions

d'igualtat no puc fer campanya i aprofitar-me del mitjà", va aclarir Baños. Lluny de tancar la conversa, però, Basté va insistir si es plantejava aspirar a la presidència, una pregunta que l'exdiputat va respondre afegint-hi: "No, jo no en puc parlar. Jo em presento al secretariat del qual ja soc membre." En vista de la polèmica a Twitter que generava la decisió, la junta electoral feia públic ahir a la tarda un comunicat en què dei-

xava clar que havia estat comunicada a tots els candidats la restricció estatutària i hi afegia que d'altres havien anul·lat entrevistes, presentacions i tertúlies durant aquesta setmana. A més, recordava que havien estat divuit els candidats exclosos, sobretot per falta d'aval territorial, però també per haver fet campanya pública o amagar la relació amb un partit en tenir càrrec orgànic o polític o formar part d'una llista electoral. ■

Castellanos i el director de l'ATC, Eduard Vilà, ahir ■ J. LOSADA

L'ATC fa aflorar 197 milions de frau el 2017

■ En tres anys la xifra ja puja a 557 milions ■ El 155 ha afectat poc l'ens

Ò. Palau
BARCELONA

El pla de prevenció del frau de l'Agència Tributària de Catalunya va fer aflorar 196,84 milions d'euros el 2017, un 15% més que els 170 de l'any anterior. El secretari d'Hisenda, Albert Castellanos, atribuïa ahir l'augment a la major activitat econòmica, però també al desplegament de l'ATC l'any passat, quan va créixer dels 400 als 700 treballadors, va obrir 15 oficines pròpies i 13 més de compartides al territori i va assumir la recaptació executiva i la tasca de les oficines liquidadores de la propietat, de les quals va absorbir vora el 80% dels treballadors. En aquest sentit, Castellanos valorava ahir que el 155 gairebé no ha tocat l'expansió viscuda per l'ATC, tret del pla per unifi-

car el pagament dels tributs estatals dels ens públics catalans, que el Consell de Ministres va eliminar al desembre.

Des que l'actual pla quadriennal es va començar a aplicar, el 2015, ja s'han descobert 557 milions de frau que han anat a parar així a les arques de la Generalitat, una xifra que supera per exemple el que va créixer el pressupost en salut o educació el 2017, o el pressupost sencer d'Agricultura d'un any. Els tributs en què es va concentrar l'esforç van ser successions i donacions, i transmissions patrimonials i actes jurídics documentats (un 69% entre tots dos), seguit de patrimoni. Entre les prioritats per al 2018 destaca la creació d'un consell fiscal, sobre la base del desplegament del codi tributari aprovat pel Parlament. ■

